

Konačno Sindikat!

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ВЛАДА ПРИХВАТИЛА ПКУ, СИНДИКАТИ ОТЕЖУ

„Због голуба на грани, остали и без врапца у руци“

На седници Владе Републике Србије, одржане у уторак **27.01.2015.г.** донет је Закључак да се „прихвата предлог Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика“ и да се „овлашћује др Срђан Вербић, министар просвете, науке и технолошког развоја да у име Владе потпише Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика“. На тај начин Влада је два дана пре истека свих колективних уговора, а две недеље после истека последњег ПКУ за запослене у просвети, усвојила Колективни уговор и показала већу меру социјалног компромиса од друге стране, који су овај Уговор угрозили одбијањем да потпишу Споразум о решавању спорних питања и не само то, већ и бројна права запослених у образовном систему која су овим Уговором утврђена.

Стога и овом приликом демантујемо изјаву коју су дали поједини представници синдиката да преговорима није ништа постигнуто и да су досадашњи преговори били јалови и неуспешни (можда би били злуради када би их питали да ли можда за то ништа постоји и њихова одговорност, а не само одговорност друге стране). На сву срећу није тако – сви они који су имали прилике да читају Предлог ПКУ за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика једногласни су у оцени да су радна права запослених унапређена и побољшана, а једино што плаши и њих и просветну јавност јесте чињеница да би непотписивањем ПКУ могли без тих права и остати.

Такође подсећамо да у случају када делатност нема закључен колективни уговор, послодавцима остаје обавеза да донесу Правилник о раду, а у случају да ни то није урађено остаје непосредна примена Закона о раду који је, као што смо то у више наврата писали, поприлично „скресао“ права запослених уопште, па самим тиме и права запослених у просвети.

Ово је и прилика да упитамо лидере синдиката, чланове Штрајкачког одбора и чланове Преговарачког тима – ко то себи узима за право да се игра са нашим правима и да их угрожава и који су то разлози који су важнији од права запослених у чије име, наводно, све ово што чине – чине. Непотписивањем ПКУ запослени у просвети остају без допунске, треће отпремнине при одласку у заслужену пензију, остају и без минулог рада ако је остварен ван школе, остају без јубиларне награде и то не само за **10, 20 и 30** година, већ и за претпостављену новоуведену јубиларну награду за **35** година, остају без дела плате који је утврђен као накнада за бављење синдикатом, новогодишње награде која је претпостављена и утврђена као обавеза (не као досад - могућност), сигурности радног места када напуне **30** година радног стажа (за жене), односно **35** година (за мушкарце),.... и оно што је можда најважније, а то је – остаће без сигурности радног места, јер без ПКУ нема ни критеријума, ни контроле поступка утврђивања радника за

чијим радом делимично или у целости престаје потреба, па ни могућности преузимања (које су новим ПКУ унапређене) чиме би се велик број наших колега довео у неповољан положај, тим пре што Министарство и министар школски од почетка свог мандата жели да промени начин заснивања радног односа и да предност да конкурсима у односу на преузимање (модел који смо успешно развијали већ **10** година и који је показао добре резултате и готово елиминисао самовољу директора у поступку заснивања радног односа).

Елем, инсистирајући на захтеву за изузимањем просвете од примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“ број **116/14**) и то након што је Закон већ донет, односно на захтеву о коме није било ни речи у свим досадашњим преговорима, па самим тиме ни могућности да се овом захтеву удовољи, као и инсистирање на захтевима које не може решити Министарство просвете, јер су у надлежности других министарстава и неприхватање реалности да се постигне највише што се може у датом тренутку, они који одбијају овај, понављамо, побољшани и врло добар ПКУ, доводе запослене у ситуацију да изгубе сва ова права и то у моменту када је свима јасно да ће у наредне три године Министарство просвете, као и друга министарства која „покривају“ јавни сектор бити у обавези да изврше рационализацију броја запослених и да је овај поступак у току.

Уопште не сумњамо како би се изјаснила већина запослених кад би питање гласило – да ли дају предност сигурности радног места или материјалном положају. Ово упорно заборављају преговарачи и док у јавности причају једно – неће прихватити изузимање од линеарног смањења зарада, у пракси преговарају да се то компензује (као да се то може) неком солидарном исплатом, односно једнократном исплатом, па макар је звали видовданска и/или новогодишња или некако другачије. На крају крајева, они су већ једну такву у децембру понуђену и врло извесну исплату одбили и тиме, „јурећи голуба на грани, испустили и врапца у руци“.

Надамо се да ће ова седмица бити недеља расплета и да ћемо добити ПКУ, као и наше колеге из здравства, социјалне заштите, културе и запослени из сектора високог образовања, који су такође у поступку закључивања колективног уговора, а који је најављен и за запослене у управи и правосуђу.

Нови Сад, **03.02.2015**.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

